

विद्वलः चलनासमर्थः काष्ठवत्पतितः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अंतःपुराणिस्त्रियः ॥ ५ ॥ ६ ॥ कदल्यइववेपमाना आसन्नितिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा मनसैवात्मप्रत्ययेन दुःखवतीर्ज्ञात्वा ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ जीवन्नरो भद्रशतानि पश्येदिति मनसि निधाया ह यत्त्वयेति ॥ १३ ॥ जयेदिति इष्टवियोगमात्रेण दशरथादिर्मृतः अस्य तु जयेनैराश्वमधिकं मरणकारणमस्तीति भावः उक्तां संक्षेपेण पुनर्ब्रूहि विस्तेरेण
 विद्वलः पतितो भूमौ नष्टचेता इव द्विपः ॥ तस्मिन्निपतिते भूमौ विद्वले राजसत्तमे ॥ २ ॥ आर्त्तनादो महानासीत् स्त्रीणां भरतसत्तम ॥ सशब्दः पृथिवीं कृत्स्नां पूर
 यामास सर्वशः ॥ ३ ॥ शोकार्णवे महाघोरे निमग्ना भरतस्त्रियः ॥ रुरुदुर्दुःखशोकार्त्ता भृशमुद्विग्नचेतसः ॥ ४ ॥ राजानं च समासाद्य गांधारी भरतर्षभ ॥ निःसंज्ञा
 पतिता भूमौ सर्वाण्यंतःपुराणि च ॥ ५ ॥ ततः स्ताः संजयो राजन्समाश्वासय दातुराः ॥ मुल्यमानाः सुबहुशो मुंचंत्यो वारिनेत्रजं ॥ ६ ॥ समाश्वस्तास्त्रियस्तास्तु वे
 पमाना मुहुर्मुहुः ॥ कदल्यइव वातेन धूयमानाः समंततः ॥ ७ ॥ राजानं विदुरश्चापि प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरं ॥ आश्वासयामास तदा सिंचंस्तोयेन कौरवं ॥ ८ ॥ सल
 व्याशनकैः संज्ञां ताश्च दृष्ट्वा स्त्रियो नृपः ॥ उन्मत्त इव राजेन्द्रस्थितस्तूष्णीं विशांपते ॥ ९ ॥ ततो ध्यात्वा चिरंकालं निःश्वस्य च पुनः पुनः ॥ स्वान् पुत्रान् गर्हयामास बहुमे
 ने च पांडवान् ॥ १० ॥ गर्हयंश्चात्मनो बुद्धिं शकुनेः सौबलस्य च ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं कालं वेपमानो मुहुर्मुहुः ॥ ११ ॥ संस्तभ्य च मनो भूयो राजा धैर्यं समन्वितः ॥ पुन
 र्गावल्गणिसूतं पर्यपृच्छ तसंजयं ॥ १२ ॥ यत्त्वया कथितं वाक्यं श्रुतं संजय तन्मया ॥ कच्चिदुर्योधनः सूतनगतो वैयमक्षयं ॥ १३ ॥ जये निराशः पुत्रो मे स ततं जय
 कामुकः ॥ ब्रूहि संजय तत्त्वेन पुनरुक्तां कथामिमां ॥ १४ ॥ एवमुक्तो ब्रवीत्सूतो राजानं जनमेजय ॥ हतो वै कर्त्तनो राजन्सहपुत्रैर्महारथः ॥ १५ ॥ भ्रातृभिश्च म
 हेष्वासैः सूतपुत्रैस्तनुत्यजैः ॥ दुःशासनश्च निहतः पांडवेन यशस्विना ॥ पीतं च रुधिरं कोपाद्भीमसेनेन संयुगे ॥ १६ ॥ इति श्रीम० क० प० धृतराष्ट्रशोको नाम च
 तुर्योऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति श्रुत्वा महाराज धृतराष्ट्रो बिकासुतः ॥ अब्रवीत्संजयं सूतं शोकसंविग्नमानसः ॥ १ ॥ दुष्प्रणीतेन मे
 तात्पुत्रस्यादीर्घजीविनः ॥ हतं वै कर्त्तनं श्रुत्वा शोको मर्माणिकृतति ॥ २ ॥ तस्य मे संशयं छिधि दुःखपारंतितीर्षतः ॥ कुरूणां संजयानां च केच जीवंतिके मृताः
 ॥ ३ ॥ संजय उवाच ॥ हतः शांतनवो राजन् दुराधर्षः प्रतापवान् ॥ हत्वा पांडवयोधानां मर्बुदं दशभिर्दिनैः ॥ ४ ॥ तथा द्रोणो महेष्वासः पांचालानां रथव्रजान् ॥
 निहत्य युधिदुर्धर्षः पश्चाद्ब्रुवमरथो हतः ॥ ५ ॥

युषः मयैव दुर्नीत्या पुत्रो मरणोन्मुखः कृत इति भावः ॥ २ ॥ ३ ॥ हत्वानिघ्नम् ॥ ४ ॥ निहत्यैव दुर्धर्ष इत्यन्वयः जात इति शेषः ॥ ५ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति क० नै० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ इतीति ॥ १ ॥ दुष्प्रणीतेन दुर्नयेन अदीर्घजीविनोऽस्या